

Yhteiskunnallisten Vasaramarkkinoitten Partaalla

Tuskin on vuosi kulunut upeen Suomen työläisten taistelusta omia "kansallisia" ja ulkomaisia roistojoukkoja vastaan, kun se jälleen taistelujärjestönsä kehittäneenä, alkaa korottaa rehellisiä työläiskasvojaan verestä ja raunioista.

Tilanne on nyt merkillinen ja samalla toivehikas.

Mannerheimin hallitus on ajanut päin hongikkaa. Porvariston diktatuurivalta näkee oman tuomionsa siemenen itävän verilammikoissa, joita se jätti jälkeensä "lujaa järjestysvaltaa" luodessaan. Se on jo jättänyt vararikkoilmotuksensa ja kulkeutunut nopeasti tuhoansa kohti.

Vuosi, joka on kulunut työväen kukistumisesta, on nostanut jälleen työväen ja painanut moraaliseen ja aineelliseen surkuteen ne, jotka silloin katsoivat oikeudekseen petkuttaa ja liittoutua Europan sapekkaimman rauhanhäiritsijän kanssa.

Lukijamme, jotka ovat seuranneet uutisosastoaamme, ihmettelevät, että Suomen yleisimmät uutiset ovat tavallista kuohkumpia varkaus ja petkutus uutisia.

Sotaväen muonitusosaston ylemmät upseerit haluuisimme tutustua poikkeukseen tässä säännössä! — ovat kynineet ja varastaneet tukussa ja vähittäin. Kokonaisia rosvolligoja on toimimassa armeijan sisällä. Ne tekevät kauppaa kaikilla elintarpeilla, lypsivät välivoittoja hallituksen rahoilla, käyttävät hallituksen luottoa omissa ahvääreissään, trokaavat voilla, juustolla, kaloilla, armeijatarpeilla, kaikella. Niille ei ole mikään niin pyhää, etteikö siihen uskalla tarttua. Ylimmäksi kukkuraksi tulee sitten nuori mies, "Persian konsuli", joka ottaa vetäkkeen mannerheimilaisia tukasta ja parrasta ja suorittaa tämän temppunsa niin loistavasti, että hänellä, 30:n vuotiaalla miehellä, on elämänsä alkutaipaleella kunnia esiintyä pohjoismaiden suurimman roistona ja kavaltajana, petkuttajana — hakekaa kaikki sanat rikoslajeista ja ette sittenkään löydä tarpeeksi vahvaa laatu- ettekä nimisanaa.

Samaan aikaan kun kynelehtivä keskiluokka pokkailee kaatuneiden sankarilurjuksien haudoilla, kinnaten sinne kukkasia aivan yhtä puhtaalla omallatunolla kuin ennen Aleksanterin patsaalle, samaan aikaan pousee roistoja, niin etovan vereviä ja röyhkeitä, että ne jälkipolville paremmin kuin muut esimerkit valaisivat, millainen perimmäinen hampuisi kukistuva herrasluokka ja sen luokan gulashijoukkue oli.

Kintereillään nämä varkaat ja ruumiinryöstäjät "hyökkäävät" sitten mannerheimilaisen viisauden viimeisenä huippuna räähäytyt ja näkkiintyneet asejoukot Venäjälle, "Aunusta auttamaan". Siellä pannaan toimeen heti samanlainen järjestelmä kuin surkeankuuluisassa Suomessakin: y-

leinen asevelvollisuus, jonka armeijan häntäpäässä kulkeva susilauma ottaa syödäkseen ja myödäkseen enimmäin tarjoavalle. Lahtarit itse eivät salaa erinäisiä seikkoja. Kun suomalainen roistoretkeä palasi Virosta, joka miehen rinnassa työläisveressä mitetty hely, seurasi sankarijoukkueita laiva, joka toi ryöstösaalista kotiin. Ei kultaa eikä koruja niinkään paljo, kuten viikinkisaaduissa kerrotaan, vaan kulutus tavaraa, öljyä, värnissää, kuparia, kaikenlaista kamaa, josta saa missä tahansa roiman hinnan ja houkuttelevan välityspalkkion. Sankarijoukko, niin! Nykviset suomalaiset sankarit käärivät kansallislippunsa rosvoamansa omaisuuden ympärille. Suomen lahtarit oppivat sen saksalaisilta. Kun saksalaiset tulivat Suomeen, alkoi Saksaa kohti purjeltaa laivoja, joissa oli Suomen kansalta ryöstettyjä tavaroita toilitettavaroista rukkeihin, kahvipannuihin, huonekaluihin ja puukuppeihin saakka. Pulskat saksalaiset eversit ja kenraalit putsailivat maata, "pesorkasivat". Jalon apunsa antoivat suomalaisille lah-

tareille, mutta ottivat itse maksun. Me emme viitsi puhua siitä kauppasopimuksesta, jonka alle lahtarihallitus silloin kirjotti. Saksaa sai siinä kaupassa koko maan huostaansa. Ja ne varkaat, silmää räpäyttämättä ne myivät kaiken, sillä muutenhan olisi työväenluokka päässyt valtaan!

Valtion luotto ulkomailla on niin kurja, ettei saa penniäkään velaksi. Velkatalous olisi ainoa, joka hieman auttaisi. Lahtaristo laski, että kun saadaan Europan tämänhetkille vallanpitäjille tiedotettua, että Suomen kansan veri on ostettavissa minkä asian ajamiseksi tahansa ja kun oliin paljastavinaan suuria salaliittoja maan armeijan ja oman "valkean kaartin" sisällä, niin tottahan luottoa heruu. Tieto vaikutti ulkomailla päinvastaisesti. Kuka voi uskoa sellaiseen, joka on oman häviönsä partaalla? Rahamiehet ovat ovelia keskeliöitä. He arvelivat, että niin epävarmaan busineekseen kuin Suomen valtion ylläpitäminen ei kannata uhrata äyriäkään. Puhuvathan lahtarit itse, että kapinointa on tekeillä — kuinka

sitä sellaista voi uskoa! Rahat jäisivät tulematta. Välikädet riensivät auttamaan hallitusta seurauksella, että hallitus maksaa miljoonia oppirahoja tässäkin tapauksessa.

Käikki tämä on opettanut Suomen työväelle, mitä sillä on odotettavissa. Työväen painostuksella laaditut lait murskasi puolikas eduskunta. Torppareista tehtiin "valaisia". He ovat nyt julmasti an mainetta niittäneen ja talollisuusalan alaisia orjia, ja saavat mennä, sillä maapöytä ei heitä tarvitse.

Kahdeksa onin työpäivälaki meni sama tietä. Toukokuunalla julistettiin vielä kolme kuolemantuomiota. Eduskunnan jäsen tuomittiin kahdeksitoista vuodeksi kuritushuoneeseen. Tai kerrommeko toisenlaisia esimerkkejä: mies otetaan keskellä yötä kotoaan, vietään metsänreunaan ja ammutaan ilman muuta. Tämäkin tapahtui toukokuunalla. Porvaristo lohduttelee itseään vain sillä, että ei ole vielä mestattu niinpaljo kun Pariisin kommunin kukistamisessa. Sillakin on siis oma kunnianhimonsa, päämääränsä. Eedelleen: sanomalehtien suut tukitaan. Maaherrat vallitsevat täydellisinä nagaikkaheroina läänjään. Työväestö ei saa pitää kokouksia. Piirileikkilaulutkin kielletään. Kaikenlaisesta kamasta muodostetaan hallitus kesken kaiken, joka tsarinen kenraalien johdolla yrittää löytää ulospääsytietä kaikesta tästä sekamelskasta. Ja välillä kajauteen "Maamme"-laulua, kerätään talonjussit Helsinkiin suojeluskunta-univormuissaan ja ryypätään Suomen kansan leipäviljoista keitettyä viinaa. "Valtionhoitaja" taputtelee ja silittelee ja näyttelee välillä hampaitaan; vanhoja tuttuja nuo kaikki; ovat kai ne häneläkkin tsarivallan aikana pyytäneet venäläisiä sotamiehiä lakkoja rikkomaa ja kehästämään suomalaisia työläisiä; sangen tuttua sakkia siis.

Vahvana, väistämättömänä lähestyy yhteiskunnallisen myrskyn pilvi. Vasta kun se on purkanut itsensä, seestyy ilma. Näkemänsä ja kokemansa perusteella tietää työväenluokka, mikä on sen tuleva taistelutapa. Kokemys, verellä ostettu, tulee vielä sen hyödyksi. Kapitalistisen järjestelmän varassa vasaramarkkinat ovat edessä — ja työväen tulee pelastaa yhteiskunta kapitalistihyenojen raateluilta. Siinä taistelussa ei Suomen työväenluokka enää esiinny yksinäisenä, loistavana ilmiönä, vaan kansojen saattueen ettunenässä, kunnialitalla, jonka se verellä hankki itselleen.

PUOLUSTUSRAHASTO

Oakland, Calif.:	
A. Laine	\$2.00
Phoenix, B. C.:	
John Peettu	\$1.00
Wm. Mikkeli	75
Matti Saari	1.00

Vapauden Tempelissä vuosi sitte

"On turhia temppelit vapauden, on julmia juhlien hurmat, kun alttarit äärellä ähkyä ain veriteurhat, veljessurmat."

Eino Leino: "Vapauden temppeli".

He temppelin pyhän on pystytäneet, kun "vapaus" valkea voitti, kun ylittse kaamean talvisen yön suviaurinko Suomelle koitti.

Niin synkkänä kohosi korkeuteen sen temppelin pilaripääty ja "sankarivoittoajan" juhli- maan käy maan mahtava sortajasääty.

He särjetyt alttarit asetti taas, ja messut ja hymnit ne soivat. He pilittuusta ahtaasta alttarilleen puolkuollehen punikin toivat.

Sen kuitunut rinta niin kuumasti löi, sen silmät niin outoina loisti, ja huulensa kuivat kuin hullaan-tuen sanat syyttävät ilmoflle toisti:

"Vähät siiltä, jos kalma nyt kaatals' mun pyhä, vainottu vapaus elää. Yli kurjuuden, valheen ja kuoleman yön iki soinnut sen sorjina helää.

Koko Suomi nyt suuri on hautausmaa, kuka tietää ne kuoleman ristit? Vihauhreina vapaus peittänyt on sorakumpuihin sosialistit.

Tuhattamäärin he nälkään on tuhoontuneet tahti sortuneet raakuuden rapaan. Mut kerran on koittava korkeakol yli Suomen suuren ja—vapaan".

Mut pyhäiset pyövelit ärjyivät näin: "Sun henkesi vaappuu jo vaassa; maan petturi, saatana, nähdä sen saat, laki meillä on oppaana maassa".

Ja yhteislaukaus lannisti sen nälän-kuolleeksi kiusatun haamun, Näki rannat surkean Suomen maan verin tahratun "vapausaamun".

Ja temppelin kuorissa hymnit soi maan kuulujen kuningas-seurain Ja tuhannet punikit "puhdistus" vei nälän uhreita ja pyöveliteurain.

Näin vapaus valkoinen juhli voi ja mahtinsa mailmalle näyttää. Sorakummut ja nummet ja hautausmaat viha-uhrien lulla ne täyttää. T. M.V.